

ERMETE ZACCONI A REUS

L'actuació a Reus del genial Ermete Zacconi, be mereix que quedi consignada en aquestes planes per quant constitueix un fet extraordinari en la vida de la nostra població. El gran Zacconi va actuar, amb la seva companyia, al Teatre Bartrina la nit del 21 de Gener prop passat, donant una representació de l'obra d'Ibsen, «Espectres».

Seria en nosaltres pretenció ridícula el voler escriure una crònica sobre l'actor i l'obra representada quan un i altra han merescut la més alta consagració de la crítica universal. Ens toca, per tant, acceptar de bon grat, per creure-la justa, la indiscutida afirmació de que En Zacconi és el més genial actor italià del nostre temps i una de les primeres figures de l'art escènic mundial, i «Espectres», la més coneguda i aplaudida pels públics meridionals de les immortals produccions de l'Enric Ibsen. La nostra tasca ha de quedar limitada a comentar la acollida que Reus va dispensar a Zacconi, acollida que no fou tot lo entusiasta que mereix l'alt prestigi de l'il·lustre comediant.

El nostre públic no es donà ben bé compte de lo que representava la actuació a Reus d'un artista que pels seus altíssims prestigis i valoració no visita més que les grans capitals europees, doncs, altrament, per deure de patriotisme, sino per devoció a l'art, hauria omplenat de gom a gom la sala d'espectacles del Teatre Bartrina. No l'omplenà, i és una veritable llàstima per lo que aquest fet pot contribuir al refredament d'entusiasmes i a la fallida de bons propòsits, doncs si la fama d'En Zacconi no fou imant prou poderós per a atraure al públic culte, en quin màgic talismà han de confiar les empreses per a que'ls espectacles selectes no deixin exhaurides les seves arques?

Quan hom veu que les manifestacions d'art fracassen continuament, es pregunta si Reus compta o no amb un nucli prou nombrós per a fer-les triomfar.

Si treiem conseqüències de determinats fets, hem

de creure que'l públic reusenc ha perdut el nivell de cultura que havia assolit en altres èpoques; emprò si girem l'esguard envers altres manifestacions de la vida ciutadana, el dubte s'arrela en el nostre esperit i no sabem formular una resposta concreta. Fracassa el teatre en la seva més alta significació artística; fracassen les organitzacions corals; no tenim escriptors, no tenim músics, no tenim pintors... Llavors, Reus és una població sense espiritualitat? No, perquè ha triomfat esplendorosament la «Associació de Concerts», amb tot i que aquest organisme te marcada una orientació francament culterana que unicament poden seguir conciençudament els iniciats en la religió de l'art.

Estudiant be els diferents caires que ofereix la idiosincràcia ciutadana, ens atrevirem a sentar la conclusió de que no és la manca de cultura, ni la de mitjans econòmics la que retrau al nostre públic de determinats espectacles. El motiu radica en la apatia, en la indiferència, en la peresa. Quan se troba un home prou entusiasta i abnegat que per a assegurar l'èxit d'una manifestació d'art va atrucar de porta en porta per a despertar als adormits, el públic sorgeix; exemple: la esmentada «Associació de Concerts»; quan se deix en repòs als espectadors i s'espera que espontàniament es manifestin, els que tenim per devots de l'Art se queden a casa, com succeï en el cas Zacconi.

Conseqüència: que a Reus hi ha públic apte suficient per a donar caliu de vida als espectacles d'art, emprò que aquest públic no arriba a sentir la necessitat de les fruïcions estètiques, ni te plena conciença dels deures dels homes devés la cultura pública.

Cal, doncs, emprendre una croada per a despertar la necessitat de l'aigua espiritual de les fruïcions estètiques o en son defecte el sentiment dels deures que tenen les classes cultes de prestar apoi a les manifestacions artístiques si no volem que Reus, en quan a espectacles públics, quedi al nivell d'un poble mort.

CLAUDI MUNTANYA